

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

X

tegen

Het Nieuwsblad

Met twee mails van 23 en 24 april 2015 dient mevrouw X een klacht in tegen Het Nieuwsblad. Aanleiding is een artikel in Het Nieuwsblad van 22 april 2015 onder de titel ‘Man steekt dronken echtgenote’. De heer Toon Van den Meijdenberg, redactiemanager bij Mediahuis, antwoordt met een brief van 30 juni 2015, waarop X repliceert met twee mails van 1 juli 2015.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 7 september 2015. Mevrouw X was op de hoorzitting aanwezig, en ook meester Ann Devroe namens Het Nieuwsblad.

DE FEITEN

Het artikel gaat over een rechtszaak over partnergeweld, waarbij een man terechtstaat voor geweld op zijn vrouw. De journalist schrijft over de haat-liefde-relatie tussen beide partners, over de steekwonden waarvoor de man zich moet verantwoorden, over het drankgebruik van de vrouw en hoe ze dronken een deel van de inboedel kort en klein sloeg.

Verder citeert het artikel de advocaat van de man, die de schuld bij de politie legt. Omdat de politie weigerde in te gaan op de vraag van de man om de vrouw te colloqueren, stak de man zijn vrouw met een mes. Het artikel laat ook de korpschef aan het woord, die zegt dat er de afgelopen jaren verschillende tussenkomsten waren bij het echtpaar, en dat er geen reden was voor een gedwongen opname. Daags nadien werd de vrouw volgens het artikel opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klaagster noemt het artikel fout en leugenachtig, en vraagt zich af waarom de journalist gegevens over haar privéleven uitsmeert in de krant. Ze vraagt zich ook af waar de journalist bepaalde dingen vandaan haalt, bijvoorbeeld over de haat-liefde-relatie tussen haar en haar man, over het kort en klein slaan van de inboedel, over de politie die de weg naar hun woning goed kent en over de steekwonden. Het was slechts een klein prikje. Een sereen verslag had even goed gekund, vindt klaagster.

Klaagster geeft toe dat de rechtszitting openbaar verliep, maar dat geeft de krant nog niet het recht om te schrijven over haar privéleven, ook al kwam dat tijdens de zitting ter sprake. De advocaat van haar man heeft een aantal dingen over haar aangedikt om zijn cliënt vrij te pleiten, en die versie heeft de journalist overgenomen zonder de ware toedracht van de feiten te checken.

Klaagster vindt ook dat de krant haar voornaam en de eerste letter van haar familienaam, samen met de voornaam en de eerste letter van de familienaam van haar man en hun woonplaats, niet had mogen noemen. Daardoor is zij als slachtoffer perfect herkenbaar, precies omdat het gaat over partnergeweld en beide partners worden genoemd.

De krant heeft onvoldoende nagedacht over de gevolgen die de berichtgeving voor haar kon hebben en gehad heeft, zegt klaagster.

Het Nieuwsblad zegt dat de journalist het verloop van de rechtszitting en daar aangehaalde feiten correct en evenwichtig heeft weergegeven. De informatie is genoteerd tijdens de openbare behandeling van de zaak.

De krant wijst er ook op dat een verslag over partnergeweld, dat leidt tot een contactverbod en een correctionele vervolging van de dader, maatschappelijk relevant is. Bovendien werd net in de periode dat het artikel verscheen, beslist om partnergeweld niet langer prioritair te vervolgen. Die context verhoogde de maatschappelijke relevantie nog. En ook het feit dat de man de politie belde, maar dat die niets deed, is maatschappelijk relevant en rechtvaardigt de berichtgeving.

Wat het noemen van de voornaam en de eerste letter van de familienaam van het slachtoffer en de dader betreft, vraagt de krant zich af wie eigenlijk slachtoffer en wie dader is. De man belde vijf keer naar de politie, en in zijn zoektocht naar hulp dreigde hij tijdens een van die gesprekken met een mes, en zo werd hij plots de dader. Klaagster noemt overigens zichzelf de echte dader die door haar dronkenschap aan de basis lag van het incident. Zij moet zich dan ook verantwoorden, vindt de krant. Bovendien zal de omgeving van klaagster ook zonder de verslaggeving in de krant wel geweten hebben dat ze werd opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis, dat er een contactverbod was en dat de man zich moest verantwoorden voor de correctionele rechtbank.

BESLISSING

Maatschappelijke relevantie.

Partnergeweld en een publieke rechtszitting over partnergeweld, waarbij bovendien het optreden van de politie ter discussie staat, zijn maatschappelijk relevant, en het is gerechtvaardigd om erover te berichten.

Waarheidsgetrouwe berichtgeving.

Het artikel geeft het verloop van de rechtszitting, met verwijzingen naar de feiten en het optreden van de politie, correct weer. Dat de advocaat bepaalde feiten zou hebben aangedikt, zoals klaagster beweert, is de verantwoordelijkheid van de advocaat en niet van de journalist.

Respect voor het privéleven.

Het Nieuwsblad kan onvoldoende motiveren waarom het de voornaam, de eerste letter van de familienaam en de woonplaats van klaagster publiceert, te meer omdat door de publicatie van dezelfde gegevens over haar man de kans op herkenbaarheid, ook in een ruimere omgeving, groot is. Bovendien was klaagster geen betrokken partij in de rechtszaak en stelde ze zich geen burgerlijke partij. De berichtgeving strookt niet met de richtlijn bij artikel 23 van de code over identificatie in een gerechtelijke context, die bepaalt: *'De voornaam, de eerste letter van de familienaam, de leeftijd en de woonplaats van het slachtoffer kunnen eventueel worden vermeld. Of deze gegevens worden vermeld, en de mate waarin, moet afhangen van de ernst van de feiten en van het maatschappelijk belang om erover te berichten. De redactie moet haar beslissing kunnen motiveren.'*

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond in haar derde onderdeel over de identificatie van klaagster.

Brussel, 15 oktober 2015